15. An Varuṇa (5, 85).

प्र सम्राजे बृहदर्चा गभीरम्। ब्रह्म प्रियं वरुणाय श्रुताय।
वि यो जघान शमितेव चर्म। उपस्तिरे पृथिवीं सूरिश्राय ॥ १ ॥
वनेषु वि अन्तरिक्षं ततान। वाजमर्वत्सु पय उस्रियासु।
हृत्सु क्रतुं वरुणो अप्सु अग्निम्। दिवि सूर्यमदधात्सोममद्रौ ॥ २ ॥
5 नीचीनबारं वरुणः कबन्धम्। प्र ससर्ज रोदसी अन्तरिक्षम्।
तेन विश्वस्य भुवनस्य राजा। यवं न वृष्टिर्वि उनत्ति भूम ॥ ३ ॥
उनत्ति भूमिं पृथिवीमुत द्याम्। यदा दुग्धं वरुणो वष्टि आदित्।
समभ्रेण वसत पर्वतासः। तविषीयन्तः अथयन्त वीराः ॥ ४ ॥
इमामू षु आसुरस्य श्रुतस्य। महीं मायां वरुणस्य प्र वोचम्।
10 मानेनेव तस्थिवाँ अन्तरिक्षे। वि यो ममे पृथिवीं सूरिएण ॥ ५ ॥
इमामू नु कवितमस्य मायाम्। महीं देवस्य नकिरा दधर्ष।
एकं यदुद्वा न पृणन्ति एनीः। आसिञ्चन्तीरवनयः समुद्रम् ॥ ६ ॥
अर्यमिश्रं वरुण मित्रिश्रं वा। सखायं वा सदमिद्भ्रातरं वा।
वेशं वा नित्यं वरुणारणं वा। यत्सीमागश्चकृमा शिश्रथस्तत् ॥ ७ ॥
15 कितवासो यद्रिरिपुर्न दीवि। यद्वा घा सत्यमुत यन्न विद्म।
सर्वा ता वि ष्य शिथिरेव देव। अधा ते स्याम वरुण प्रियासः ॥ ८ ॥

---

16. An Agni Vaiçvânara (6, 9).

अदृश्र कृष्णमहरर्जुनं च। वि वर्तेते रजसी वेद्याभिः।
वैश्वानरो जायमानो न राजा। अवातिरज्ज्योतिषाग्निस्तमांसि ॥ १ ॥
नाहं तन्तुं न वि जानामि ओतुम्। न यं वयन्ति समरे ऽतमानाः।
20 कस्य स्वित्पुत्र इह वक्त्वानि। परो वदाति अवरेण पित्रा ॥ २ ॥
स इत्तन्तुं स वि जानाति ओतुम्। स वक्त्वानि ऋतुथा वदाति।
य ईं चिकेतदमृतस्य गोपाः। अवश्चरन्परो अन्येन पश्यन् ॥ ३ ॥
वि मे कर्णा पतयतो वि चक्षुः। वी दं ज्योतिर्हृदय आहितं यत्।
वि मे मनश्चरति दूरआधीः। किं स्विद्वक्ष्यामि किमु नू मनिष्ये ॥ ४ ॥
25 अयं होता प्रथमः पश्यतेमम्। इदं ज्योतिरमृतं मर्तिएषु।
अयं स जज्ञे ध्रुव आ निषत्तः। अमर्तिअस्तनुआ वर्धमानः ॥ ५ ॥
ध्रुवं ज्योतिर्निहितं दृशये कम्। मनोजविष्ठं पतयत्सु अन्तः।
विश्वे देवाः समनसः सकेताः। एकं क्रतुमभि वि यन्ति साधु ॥ ५ ॥